

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/232/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814211163
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814211163.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovovej v právnej veci navrhovateľky: Ing. U. M., rod. G., bytom N., O. č. XXX/X, proti odporcovi 1/ S Z., spol. s.r.o. N., H. XX, IČO 35 812 419, zast. I. & I., advokátska kancelária, s.r.o. člen združenia N., I. & A., D. Z. XX, N., IČO 35 724 111, 2/ F. V., spol. s.r.o. D., G. č. 25, IČO 47 105 615, 3/ I. A., rod. F., nar. XX.X.XXXX, bytom D., ul. Y. č. XXXX/X, zast. JUDr. M. B., bytom N., U. XXXX/XX, 4/ M. A., bytom D., Y. č. XXXX/X, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 01. decembra 2014, č.k. 15C/91/2014-186, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť odporcovi 1/ náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 84,31eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám právneho zástupcu odporcu 1/.

Odporcom 2/, 3/ a 4/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby č. 1/2014 konanej dňa 18.3. 2014. K tvrdeným dôvodom neplatnosti uviedol, že pokiaľ navrhovateľka namietala cenu draženej nehnuteľnosti zistenú znaleckým posudkom, dražobník v zmysle § 12 ods. 1 o dobrovoľných dražbách zabezpečil ohodnotenie predmetu dražby podľa ceny obvyklej v mieste a čase konania dražby, a to znaleckým posudkom znalca Ing. B. C. č. 99/2013 z 9.9.2013, a to na sumu 48.400,- eur. Súd nemal dôvod spochybňovať takto zistenú cenu predmetu dražby, ktorá bola aktuálna aj v čase konania opakovanej dražby. Navrhovateľke bol doručený znalecký posudok dňa 25.10.2013, čo vyplýva z doručky z ftc. dražobného spisu, pričom námietky proti cene nepodala. Doručenie posudku bolo v súlade s § 12 ods. 4 citovaného zákona, pričom dobrovoľná dražba sa konala 11.12.2013. Pokiaľ navrhovateľka namietala v priebehu konania, že cena nezohľadňovala kuchynskú linku, žalúzie, investičnú činnosť, tieto námietky nie sú opodstatnené. Z opisu predmetu dražby ako i zo znaleckého posudku vyplýva, že súčasťou bytu je kuchynská linka s plnou výbavou a elektrospotrebičmi, okná a terasové dvere sú vybavené plastovými žalúziami a podobne. Je evidentné, že znalec oceňoval byt v aktuálnom technickom stave, teda i po zohľadnení prípadných investícií. Znalecký posudok a ohodnotenie predmetu dražby bolo znalcom vykonané podľa vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty v aktuálnom znení, pričom použitou metódou bola metóda polohovej diferenciacie. Znalec stanovil všeobecnú hodnotu v sume 48.400,- eur a táto cena bola v zmysle § 16 ods. 6 citovaného zákona podkladom aj pre stanovenie najnižšie podania v rozsahu 3-ín z takto zistenej ceny, t.j. 36.300,- eur, pričom takto stanovené najnižšie podanie je v medziach

zákonných možností. V tejto súvislosti okresný súd uviedol, že ani znalecký posudok zabezpečený dražobníkom nie je priamym určením ceny predmetu dražby, pretože táto cena sa tvorí ako priesečník dopytu a ponuky priamo na dražbe. V danej veci pri opakovanej dražbe sa zúčastnilo sedem účastníkov dražby, ktorí na dražbe aj robili jednotlivé podania tak, že minimálne prihodenie predstavovalo 500,- eur. Po takýchto podaniach sa nakoniec cena predmetu dražby zvýšila až na sumu 43.500,- eur, ktoré podanie urobila odporkyňa v 3/ rade, ktorá sa stala vydražiteľkou v zmysle § 2 písm. g) Zákona o dobrovoľných dražbách. Bolo teda zrejmé, že samotná cena sa tvorila priamo na dražbe a vyjadrovala aktuálnu ponuku a dopyt po predmetnej nehnuteľnosti, pričom nikto z prítomných záujemcov nemal záujem získať nehnuteľnosť za vyššiu sumu. Z uvedených dôvodov okresný súd nepovažoval za potrebné preskúmať namietaný znalecký posudkom Ústavom súdneho inžinierstva Žilina ako žiadala navrhovateľka, pretože znalecký posudok nebol okrem samotného tvrdenia navrhovateľky nijako vážne spochybnený. Okrem toho bolo preukázané, že navrhovateľka nadobudla nehnuteľnosť kúpou zmluvou na základe kúpnej ceny v sume 46.396,28 eur, pričom znalcom určená suma bola vyššia, preto nemôže byť pravdivé tvrdenie navrhovateľky, že byt mal hodnotu 90.000,- eur. Navrhovateľka ďalej namietala hrubý nepomer medzi cenou predmetu dražby a omeškanou sumou splátok 7.091,- eur. Ani táto námietka nie je opodstatnená. V čase konania opakovanej dražby 18.3.2014 bol celkový dlh navrhovateľky voči navrhovateľovi dražby, teda odporcovi v 1/ rade vo výške 89.419,23 eur, pretože v tej dobe veriteľ odstúpil od úverovej zmluvy a celý úver sa stal splatný už v mesiaci apríl 2013. Uvedené skutočnosti mal okresný súd za preukázané i zo spisu OS Prievidza 16C 27/2014 a z rozsudku zo dňa 6.11.2014, v ktorom bola navrhovateľka zaviazaná na uvedené plnenie po zohľadnení výťažku z dobrovoľnej dražby. Vzhľadom na výšku celkového dlhu navrhovateľky a hodnotu draženej nehnuteľnosti nemôže ísť podľa okresného súdu v žiadnom prípade o hrubý nepomer, pretože sám navrhovateľ dražby ako záložný veriteľ ani predajom predmetu zálohu nebol v celosti na svojom práve uspokojený. Pre úplnosť okresný súd uviedol, že právo navrhovateľa dražby ako záložného veriteľa uspokojiť svoj nárok výkonom záložného práva vyplýva jednak priamo zo záložnej zmluvy, a to z čl. V. Výkon záložného práva, kde okrem iných dohodnutých spôsobov výkonu záložného práva je i výkon podľa § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa môže záložný veriteľ uspokojiť i predajom na dobrovoľnej dražbe. Okresný súd nijako nespochybnil vyhlásenie navrhovateľa opakovanej dražby z 23.12.2013 v zmysle § 7 ods. 2 a § 16 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách o tom, že predmet dražby je možné dražiť, nakladanie s predmetom dražby nie je obmedzené, nie sú mu známe práva, ktoré by vykonanie dražby obmedzovali a zároveň vyhlásenie podľa § 7 ods. 2 a § 16 ods. 3 citovaného zákona, že pohľadávka voči navrhovateľke ako dlžníčke z titulu zmluvy o úvere je splatná najneskôr dňa 15.5.2013, a to vo výške 89.419,23 eur a je pravá a splatná podľa predložených údajov. Skutočnosťou nespochybnujúcou pravosť a splatnosť pohľadávky je i samotný rozsudok OS Prievidza 16C 27/2014 z 6.11.2014, ktorý pohľadávku veriteľovi priznal a obranu navrhovateľky nezohľadnil. Predmetný rozsudok právoplatný nie je, avšak uvedená skutočnosť nebráni podľa okresného súdu záložnému veriteľovi aj bez existencie exekučného titulu pristúpiť k výkonu záložného práva predajom na dobrovoľnej dražbe. Navrhovateľka namietala, že dlh voči nej neexistuje z dôvodu jeho zániku započítaním s jej pohľadávkou. Okresný súd nemal za preukázanú existenciu akejkoľvek pohľadávky navrhovateľky voči odporcovi v 1/ rade, preto toto tvrdenie považoval v prejednávanej veci za účelové. K pôvodne tvrdenej neplatnosti zmluvy o úvere a záložnej zmluvy sa navrhovateľka v konaní nevyjadřila. Dôvody neplatnosti zmluvy o úvere nie sú konštatované ani v predchádzajúcom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 16C 27/2014, pretože plnenie tam priznané vychádzalo z platnej úverovej zmluvy. Ďalšia námietka neplatnosti dražby podľa navrhovateľky spočíva v tom, že dražba je dôsledok série trestných činov, prečinov a podvodov atď. Uvedené tvrdenie nebolo podľa okresného súdu v konaní preukázané, pretože o tom, či bol spáchaný trestný čin rozhodujú orgány činné v trestnom konaní a súd je pri rozhodovaní viazaný len právoplatným rozhodnutím príslušného orgánu v zmysle § 135 ods. 1 O.s.p., pričom takéto rozhodnutie navrhovateľka nepreukázala. Navrhovateľka ako nedostatok dražby tiež namietala, že jej nebol oznámený termín prvej a druhej obhliadky predmetu dražby. O týchto termínoch vôbec nevedela, pretože prevzala oznámenie o opakovanej dražbe a termíne druhej obhliadky až po tom, čo tieto obhliadky mali byť uskutočnené. Túto námietku považoval okresný súd za neopodstatnenú. V zmysle § 13 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách, pred začatím dražby musí byť umožnená účastníkom dražby v termíne uvedenom v oznámení o dražbe obhliadka predmetu dražby. Ak je predmetom dražby vec, určí dražobník termín obhliadky predmetu dražby s ohľadom na umiestnenie veci. Z uvedeného ustanovenia teda nevyplýva povinnosť oznamovať termín obhliadky vlastníčkovi nehnuteľnosti, ktorá je predmetom dražby, uvedené má význam pre účastníkov dražby, teda prípadných záujemcov dražiť nehnuteľnosť. Vlastník nehnuteľnosti je len povinný strpieť túto obhliadku, pričom nejde o obhliadku za

účelom ocenenia nehnuteľností. I napriek tomu, že navrhovateľka neumožnila vykonanie obhliadky ani v jednom termíne, na dražbe sa zúčastnili viacerí záujemcovia s úmyslom získať nehnuteľnosť i bez vykonanej obhliadky. Uvedené v žiadnom prípade nemôže byť porušením práv navrhovateľky, ktoré by spôsobili neplatnosť dražby. Ostatné dôvody neplatnosti uvádzané navrhovateľkou ako rozpor vykonanej dražby s dobrými mravmi, resp. spáchanie trestnej činnosti určitými osobami, s tým, že dražba má byť výsledkom manipulácie a vydierania, neboli v konaní preukázané. Okresný súd zo spisu dražobníka zistil, že odporca v 2/ rade pri procese dražby postupoval v súlade so zákonom, vo vzťahu k navrhovateľke boli dodržané všetky zákonné lehoty a postupy, preto bolo potrebné návrh zamietnuť v celom rozsahu. Vo vzťahu k odporcovi v 4/ rade bol návrh nedôvodný z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie. Odporcu v 4/ rade ako manžela odporkyňi v 3/ rade sa predmetné konanie netýka, pretože odporkyňa v 3/ rade preukázala, že na vydraženie použila vlastné finančné prostriedky, ktoré nepatria do BSM. Skúmanie akým spôsobom získala odporkyňa v 3/ rade tieto finančné prostriedky nepatrí podľa okresného súdu do predmetného konania, preto sa súd návrhom navrhovateľky, aby toto súd skúmal, nezaoberal. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podala včas odvolanie navrhovateľka, ktorá žiadala napadnutý rozsudok zmeniť a návrhu vyhovieť. Významnou mierou uvádzala okolnosti súvisiace s jej prácou pre odporcu 1/ v minulosti, názory na chod vecí v spoločnosti odporcu 1/, ale aj v širšom okruhu. Priamo k skutkovým a právnym záverom napadnutého rozhodnutia ako aj k procesnej stránke vecí v prvom rade uviedla, že dražba neprebela podľa zákona a je dôsledkom predchádzajúcej činnosti organizovanej zločineckej skupiny. Okresný súd odignoroval dôvody neplatnosti dražby uvedené v návrhu vyplývajúce tiež priamo z logiky vecí samotnej, z podstaty dielov a situácii, ktoré dražbe predchádzali a dražbu sprevádzali. Uviedla, že polícia koná o trestnom oznámení, ktoré podala a je potrebné vyčakať do skončenia vyšetrovania a konanie dovedty prerušiť. Navrhovateľka namietala, že okresný súd sa okolnosťami trestného oznámenia odmietol zaoberať. Žiadala doplniť dôkazy o listiny z konaní 16C/91/2014, 16C/63/2014, ako aj o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov z iných konaní. Považovala za nesprávne, že okresný súd vychádzal z neprávoplatného rozhodnutia o povinnosti navrhovateľky k peňažnému plneniu z úveru, ktoré bolo uspokojované práve prostredníctvom napadnutej dražby. Navrhovateľka poukázala na prebiehajúce konanie o vypratani z predmetného bytu a na jeho prerušenie. Napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo navrhovateľka vyčítala, že sa nedostatočne zaoberá dôkazmi v prospech navrhovateľky. V záujme čo najskoršieho ukončenia vecí nebolo vyčkané na výsledky trestného konania o trestnom oznámení navrhovateľky, ktoré by objasnilo, za akých okolností došlo k dražbe a čo jej predchádzalo. Predčasným rozhodnutím boli tiež zmarené dôkazy, ktoré mala navrhovateľka pripravené pre prípad zlyhania polície. Konajúcej sudkyňi vyčítala, že nedostatočne vystúpila proti bezpráviu, javila známky spriahnutia a predpojatosti. Navrhovateľka tiež uviedla výhrady voči správaniu sudkyne.

Navrhovateľka ďalej namietala, že nebol zohľadnený zánik vymáhanej pohľadávky započítaním z jej strany. Poukázala na podvod spočívajúci v skutočnosti, že jej dlh po dražbe je 177.416 eur, pričom pôvodne mala úver splatiť sumou 123.120 eur a pritom by byt ostal jej vlastníctvom. Ďalšiu škodu súvisiacu s vecou vyčíslila na 2.000.000 eur.

Odporca 1/ sa vo vyjadrení k odvolaniu v plnej miere stotožnil s napadnutým rozhodnutím a navrhol ho ako vecne správne potvrdiť. Podľa odporcu 1/ navrhovateľka neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti odôvodňujúce zmenu alebo zrušenie rozhodnutia. Osočovanie a nepravdy uvedené v odvolaní nemôžu mať dopad na posúdenie napadnutého rozhodnutia v odvolacom konaní. Odporca 1/ žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca 2/ žiadal vo vyjadrení k odvolaniu napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že v rámci konania dražby nedošlo k porušeniu zákona, ktoré by sa dotklo práv navrhovateľky.

Odporcovia 3/ a 4/ sa k odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Podľa § 21 ods. 2 veta prvá Zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby.

Sporové konanie v občianskoprávných veciach je ovládané zásadou dispozitívnosti. To znamená, že je vecou účastníka konania, aby ním požadované rozhodnutie oprel o tvrdenia takých skutočností, s ktorými zákon spája práve tie práva či povinnosti, ktorých sa účastník pred súdom domáha a súčasne je vecou účastníka, aby takéto ním uvádzané tvrdenia aj preukázal. V sporovom občianskom konaní súd v zásade sám nezisťuje žiadne ďalšie skutočnosti nad rámec tvrdení účastníka a v zásade ani sám nevyhľadáva dôkazy, na preukázanie rozhodujúcich skutočností. Úspech či neúspech účastníka v spore tak významnou mierou závisí od toho, do akej miery účastník tvrdí práve tie skutočnosti, ktoré sú pre vec rozhodujúce a do akej miery je schopný tieto skutočnosti podložiť dôkazmi.

Obdobne, je v dispozícii účastníka i odvolacie konanie v sporových veciach. Odvolací súd v ňom nie je oprávnený skúmať napadnuté rozhodnutie z hľadiska všetkých skutkových a právnych záverov, na ktorých je založené ani z hľadiska celého procesu, ktorý rozhodnutiu predchádzal. Odvolacie konanie je v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. ovládané zásadou viazanosti odvolacieho súdu rozsahom a dôvodmi odvolania. To znamená, že odvolací súd skúma správnosť len tých záverov a postupov súdu prvého stupňa, o ktorých odvolateľ tvrdí, že správne neboli. Pokiaľ teda aj napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávnych záverov a postupov, no ich nesprávnosť nie je v odvolaní namietaná, odvolací súd nie je oprávnený tieto závery a postupy preskúmať a nemôže na nich založiť rozhodnutie o odvolaní. Prekročil by tým odvolanie účastníka a porušil zásadu dispozitívnosti sporového konania.

Vychádzajúc z uvedených princípov pristupoval odvolací súd k preskúmaniu napadnutého rozhodnutia a z obsiahleho odvolania navrhovateľky považoval za významné tie časti, ktorých obsahom boli poukázania na nedostatky napadnutého rozhodnutia.

V prvom rade navrhovateľka napadnutému rozhodnutiu vyčíta nedostatok zistenia, že je dôsledkom predchádzajúcej činnosti organizovanej zločineckej skupiny. Otázku preukázania spáchania trestného činu v súvislosti s dražbou vyriešil okresný súd správne, keď spáchanie trestného činu považoval za preukázateľné iba rozsudkom trestného súdu (§ 135 ods. 1 O.s.p.). Keďže navrhovateľka existenciu takéhoto rozsudku nepreukázala a ani len netvrdila, nemohol okresný súd prijať žiadny záver o spáchaní trestného činu. V tomto smere mohlo byť významné aj tvrdenie navrhovateľky o začatí trestného konania na základe jej trestného oznámenia, pokiaľ by ho však navrhovateľka preukázala. Takéto trestné konanie je totiž spôsobilé viesť k vyriešeniu otázky o spáchaní trestného činu a v prípade, že by malo relevantný vzťah k dražbe, bol by dôvod aj na prerušenie konania a vyčkanie výsledku trestného konania, ako sa ho domáhala navrhovateľka. Tým, že navrhovateľka nesúhlasila s oboznámením svojho trestného oznámenia ako dôkazu, rozhodla v zmysle vyššie uvedených princípov sporového konania sama o tom, že svoje tvrdenie o prebiehajúcom trestnom konaní nepreukáže. Súd prvého stupňa tak správne považoval za nepreukázané spáchanie trestného činu ako aj nepreukázanie prebiehajúceho trestného konania významného pre vec. Tým, že navrhovateľka neumožnila súdu posúdiť, či je otázka riešená podľa ňou tvrdeného trestného oznámenia významná pre toto konanie, nemal súd prvého stupňa ani dôvod konanie prerušiť a správne bolo aj jeho rozhodnutie o zamietnutí tohto procesného návrhu navrhovateľky.

Neobstojí tvrdenie, že okresný súd sa odmietol zaoberať navrhovateľkou uvádzanou trestnou činnosťou súvisiacou s dražbou. Pokiaľ navrhovateľka nesúhlasila s oboznámením dôkazu k tejto otázke významnému, nemohol sa súd zaoberať uvedenou otázkou viac ako konštatovaním nepreukázania základných predpokladov zistenia trestného činu.

Ďalej navrhovateľka okresnému súdu vyčíta, že odignoroval dôvody neplatnosti dražby uvedené v návrhu, vyplývajúce tiež priamo z logiky veci samotnej, z podstaty dielov a situácii, ktoré dražbe predchádzali a dražbu sprevádzali. Čo sa týka dôvodov neplatnosti dražby uvedených v návrhu, neobstojí názor, že ich okresný súd odignoroval. Zaoberal sa každým z nich. Pokiaľ k niektorému navrhovateľkou tvrdenému dôvodu neplatnosti prijal okresný súd záver, že nebol preukázaný, neznamená to, že by sa nezaoberal tvrdením navrhovateľky. Ako bolo uvedené, preukázať svoje tvrdenie je povinnosťou účastníka, a pokiaľ sa účastníkovi nepodarí ju splniť, spočíva spôsob, ako sa

súd s tvrdením zaoberá, práve v konštatovaní neunesenia dôkazného bremena a zdôvodnení tohto konštatovania. To okresný súd v takýchto prípadoch v napadnutom rozhodnutí urobil.

Pokiaľ sa mal podľa navrhovateľky okresný súd zaoberať dôvodmi neplatnosti dražby vyplývajúcimi priamo z logiky veci samotnej, z podstaty dielov a situácii, ktoré dražbe predchádzali a dražbu sprevádzali, tento názor nie je správny. Aj tu je potrebné odkázať na princíp sporového konania, že súd je oprávnený sa zaoberať len tvrdeniami, ktoré účastník uvádza a nemôže si okrem nich žiadne ďalšie sám nijako dovodzovať. V prípade dobrovoľnej dražby sú dôvody, pre ktoré sa možno domáhať jej neplatnosti navyše stanovené aj priamo zákonom.

Navrhovateľka v odvolaní žiadala doplniť dôkazy o listiny z konaní 16C/91/2014, 16C/63/2014, ako aj o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov z iných konaní. Bez ohľadu na obmedzenú možnosť nových dôkazov v odvolacom konaní (§ 205a O.s.p.) navrhovateľka neuvádza súvislosť takto všeobecne uvedených dôkazov s podstatnými závermi napadnutého rozhodnutia, a preto nemožno prijať záver, že by tieto dôkazy boli v konaní potrebné.

Navrhovateľka ďalej považovala za nesprávne, že okresný súd vychádzal z neprávoplatného rozhodnutia o povinnosti navrhovateľky k peňažnému plneniu z úveru, ktoré bolo uspokojované práve prostredníctvom napadnutej dražby. Okresný súd nedostatok právoplatnosti predmetného rozhodnutia v napadnutom rozhodnutí zohľadnil a z tohto rozhodnutia vychádzal iba podporne, keď konštatoval, že uspokojenie pohľadávky výkonom záložného práva dobrovoľnou dražbou je možné aj bez toho, aby bolo plnenie takto uspokojované priznané právoplatným rozhodnutím súdu. Tento záver je v súlade s ust. § 151a a nasl. OZ, ktoré pre výkon záložného práva podmienku rozhodnutia zaväzujúceho na plnenie zabezpečeného dlhu, a teda ani rozhodnutia právoplatného, nestanoví.

Čo sa týka poukazu navrhovateľky na prebiehajúce konanie o vypratání z draženého bytu a na jeho prerušenie, tieto skutočnosti sú vo vzťahu k otázke platnosti dražby bezvýznamné. Následné konanie o vypratání bytu nemôže mať žiadny spätný vplyv na okolnosti rozhodujúce pre platnosť dražby prebiehajúcej predtým.

Predčasným rozhodnutím okresného súdu boli podľa navrhovateľky tiež zmarené dôkazy, ktoré mala navrhovateľka pripravené pre prípad zlyhania polície. Ako vyplýva z obsahu zápisnice z pojednávania z 1.12.2014, navrhovateľke bolo umožnené navrhovať a predkladať dôkazy v konaní pred súdom prvého stupňa a k porušeniu tohto práva navrhovať a predkladať preto nedošlo.

Z námietky navrhovateľky, že konajúca sudkyňa javila známky spriahnutia a predpojatosti nie je zrejmé, že by tu bol akýkoľvek vzťah konajúcej sudkyne k účastníkom, ich zástupcom, či k veci, ktorý jediný by bol dôvodom pre vylúčenie sudcu z prejednávania veci (§ 14 ods. 1 O.s.p.) a teda aj odvolacím dôvodom podľa § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. Výhrady voči správaniu sudkyne, ktoré konštatuje navrhovateľka v odvolaní nepredstavujú dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 O.s.p. V prípade, že sa účastník domnieva, že dôvody sťažnosti na sudcu pre jeho správanie sú dané, je možné ich riešiť iba formou sťažnosti predsedovi súdu.

Navrhovateľka ďalej namietala, že nebol zohľadnený zánik vymáhanej pohľadávky započítaním z jej strany. Okresný súd uvedený zánik pohľadávky preukázaný nemal a tento jeho záver je správny. Sama navrhovateľka v odvolaní neuvádza bližšiu špecifikáciu tvrdenej pohľadávky, ani z čoho by mala byť ňou tvrdená pohľadávka preukázaná.

Vzhľadom na uvedenú neopodstatnenosť odvolacích dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny vrátane výroku o trovách prvostupňového konania, správne založeného na úspechu odporcov vo veci a na aplikácii ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

V odvolacom konaní úspešnému odporcovi 1/ (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.) patrí náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúcich z odmeny 64,53 Eur za vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej podľa § 13a ods. 1 písm. c) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (Vyhláška) + režijný paušál 8,39 Eur priznaný podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky a 20 % DPH zo sumy uvedených položiek podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky, t.j. spolu 87,50 eur. Náhradu trov odvolacieho konania priznal krajský súd iba v uplatnenej výške 84,31 eur. Odporcom 2/, 3/ a 4/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože ju nežiadali.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.